

Pinsedag (I)

Kollekt

Herre Jesus Kristus, du den almægtige Guds Søn!

Vi takker dig, fordi du ved din Helligånd har grundet og endnu i dag skaber din kirke på jorden.

Vi beder dig: Giv os ved dit dyrebare ord din Helligånd i vore hjerter, at han må regere og styre os efter din vilje, trøste os i al fristelse og ulykke og vejlede os i din sandhed bort fra al vildfarelse, for at vi kan blive bestandige i troen, vokse i kærlighed og al god gerning og med et fast håb til din nåde, som du ved din lidelse og død har erhvervet os, blive til evig tid salige, du, som med Faderen lever og regerer i Helligånds enhed, én sand Gud fra evighed og til evighed. Amen.

1. Mosebog 2,4-7

Det er himlens og jordens skabelseshistorie, dengang Gud Herren skabte jord og himmel. Da var der endnu ingen buske på jorden, og ingen planter var spiret frem, for Gud Herren havde ikke ladet det regne på jorden, og der var ingen mennesker til at dyrke agerjorden, men en kilde brød frem af jorden og vandede hele agerjorden. Da formede Gud Herren mennesket af jord og blæste livsånde i hans næsebor, så mennesket blev et levende væsen.

Lektie: Apostlenes Gerninger 2,1-11

Da pinsedagen kom, var de alle forsamlet. Og med ét kom der fra himlen en lyd som af et kraftigt vindstød, og den fyldte hele huset,

hvor de sad. Og tunger som af ild viste sig for dem, fordelte sig og satte sig på hver enkelt af dem. Da blev de alle fyldt af Helligånden, og de begyndte at tale på andre tungemål, alt efter hvad Ånden indgav dem at sige.

I Jerusalem boede der fromme jøder fra alle folkeslag under himlen. v6 Da nu denne lyd hørtes, stimlede folk sammen, og de blev forvirret, fordi hver enkelt hørte dem tale på sit eget modersmål. De var ude af sig selv af forundring og spurgte: "Hør, er de ikke galilæere, alle de, der taler? Hvordan kan vi så hver især høre det på vort eget modersmål? Vi parthere, medere og elamitter, vi der bor i Mesopotamien, Judæa og Kappadokien, Pontus og provinsen Asien, Frygien og Pamfyliden, Egypten og Kyrene i Libyen, vi tilflyttede romere, jøder og proselytter, kretere og arabere - vi hører dem tale om Guds storværker på vore egne tungemål."

Evangelium: Johannes 14,22-31

Judas, ikke Iskariot, sagde til ham: "Herre, hvordan kan det være, at du vil give dig til kende for os, men ikke for verden?"

Jesus svarede ham: "Den, der elsker mig, vil holde fast ved mit ord, og min fader vil elske ham, og vi skal komme til ham og tage bolig hos ham. Den, der ikke elsker mig, holder ikke fast ved mine ord. Og det ord, I hører, er ikke mit, men Faderens, som har sendt mig. Sådan har jeg talt til jer, mens jeg endnu var hos jer. Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer. Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være

modløst! I har hørt, at jeg har sagt til jer: Jeg går bort, og jeg kommer til jer. Hvis I elskede mig, ville I glæde jer over, at jeg går til Faderen, for Faderen er større end jeg. Nu har jeg sagt det til jer, før det sker, for at I skal tro, når det sker. Jeg skal ikke tale meget med jer mere, for verdens fyrste kommer; og mig kan han intet gøre, men det sker, for at verden skal forstå, at jeg elsker Faderen og gør sådan, som Faderen har påbudt mig. Rejs jer, lad os gå herfra!"

FARSI / PERSISK

پیدایش ایش 2

4 این است پیدایش آسمانها و زمین در حین آفرینش آنها در روزی که یهوه، خدا، زمین و آسمانها را ساخت.

5 و هیچ نهال صحرا هنوز در زمین نبود و هیچ علف صحرا هنوز نروبیده بود، زیرا خداوند خدا باران بر زمین نبارانیده بود و آدمی نبود که کار زمین را بکند.

6 و مه از زمین برآمده، تمام روی زمین را سیراب می‌کرد.

7 خداوند خدا پس آدم را از خاک زمین بسرشت و در بینی وی روح حیات دمید، و آدم نفس زنده شد.

اعمال رسولان ایش 2

1 و چون روز پُطیکاست رسید، به یک دل در یکجا بودند.

2 که ناگاه آوازی چون صدای وزیدن باد شدید از آسمان آمد و تمام آن خانه را که در آنجا نشسته بودند پر ساخت.

3 و زبان‌های منقسم شده، مثل زبان‌های آتش بدیشان ظاهر گشته، بر هر یکی از ایشان قرار گرفت.

4 و همه از روح القدس پر گشته، به زبان‌های مختلف، به نوعی که روح بدیشان قدرت تلفظ بخشید، به سخن گفتن

28 شنیده‌اید که من به شما گفتم می‌روم و نزد شما می‌آیم. اگر مرا محبت می‌نمودید، خوشحال می‌گشتید که گفتم نزد پدر می‌روم، زیرا که پدر بزرگتر از من است.

29 و الآن قبل از وقوع به شما گفتم تا وقتی که واقع گردد ایمان آورید.

30 بعد از این بسیار با شما نخواهم گفت، زیرا که رئیس این جهان می‌آید و در من چیزی ندارد.

31 لیکن تا جهان بداند که پدر را محبت می‌نمایم، چنانکه پدر به من حکم کرد همانطور می‌کنم. برخیزید از اینجا برویم.

ENGLISH

ESV Genesis 2:1-4 ESV

Thus the heavens and the earth were finished, and all the host of them.

² And on the seventh day God finished his work that he had done, and he rested on the seventh day from all his work that he had done.

³ So God blessed the seventh day and made it holy, because on it God rested from all his work that he had done in creation.

⁴ These are the generations of the heavens and the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens.

ESV Acts 2:1-11 ESV

When the day of Pentecost arrived, they were all together in one place. ² And suddenly there came from heaven a sound like a mighty rushing wind, and it filled the entire house where they were sitting. ³ And divided tongues as of fire appeared to them and rested on each one of them. ⁴ And they were all filled with the Holy Spirit and began to speak in other tongues as the Spirit gave them utterance. ⁵ Now there were dwelling in Jerusalem Jews, devout men from every nation under heaven. ⁶ And at this sound the multitude came together, and they were bewildered, because each one was hearing them speak in his own language. ⁷ And they were amazed and

astonished, saying, "Are not all these who are speaking Galileans?" ⁸ And how is it that we hear, each of us in his own native language? ⁹ Parthians and Medes and Elamites and residents of Mesopotamia, Judea and Cappadocia, Pontus and Asia, ¹⁰ Phrygia and Pamphylia, Egypt and the parts of Libya belonging to Cyrene, and visitors from Rome, ¹¹ both Jews and proselytes, Cretans and Arabians-- we hear them telling in our own tongues the mighty works of God."

John 14:22-31 ESV

²² Judas (not Iscariot) said to him, "Lord, how is it that you will manifest yourself to us, and not to the world?" ²³ Jesus answered him, "If anyone loves me, he will keep my word, and my Father will love him, and we will come to him and make our home with him. ²⁴ Whoever does not love me does not keep my words. And the word that you hear is not mine but the Father's who sent me. ²⁵ "These things I have spoken to you while I am still with you. ²⁶ But the Helper, the Holy Spirit, whom the Father will send in my name, he will teach you all things and bring to your remembrance all that I have said to you. ²⁷ Peace I leave with you; my peace I give to you. Not as the world gives do I give to you. Let not your hearts be troubled, neither let them be afraid. ²⁸ You heard me say to you, 'I am going away, and I will come to you.' If you loved me, you would have rejoiced, because I am going to the Father, for the Father is greater than I. ²⁹ And now I have told you before it takes place, so that when it does take place you may believe. ³⁰ I will no longer talk much with you, for the ruler of this world is coming. He has no claim on me, ³¹ but I do as the Father has commanded me, so that the world may know that I love the Father. Rise, let us go from here.

Den Evangelisk-Lutherske Frikirke. www.vivit.dk

شروع کردند.

5 و مردم یهود دیندار از هر طایفه زیر فلک در اورشلیم منزل می‌داشتند.

6 پس چون این صدا بلند شد گروهی فراهم شده، در

حیرت افتادند زیرا هر کس لغت خود را از ایشان شنید.

7 و همه مبهوت و متعجب شده به یکدیگر می‌گفتند، مگر همه اینها که حرف می‌زنند جلیلی نیستند؟

8 پس چون است که هر یکی از ما لغت خود را که در آن تولد یافته‌ایم می‌شنویم؟

9 پارثیان و مادیان و عیلامیان و ساکنان جزیره و یهودیه و گدکلیا و پنتس و آسیا

10 و فریجیه و پمفلیه و مصر و نواحی لیبیا که متصل به

قیروان است و غربا از روم، یعنی یهودیان و جدیدان

11 و اهل کریت و عرب، اینها را می‌شنویم که به زبانهای ما ذکر کبریایی خدا می‌کنند.

یوحنا ایش 14

22 یهودا، نه آن اسخریوطی، به وی گفت، ای آقا چگونه می‌خواهی خود را به ما بنمایی و نه بر جهان؟

23 عیسی در جواب او گفت، اگر کسی مرا محبت نماید، کلام مرا نگاه خواهد داشت و پدرم او را محبت خواهد نمود و به سوی او آمده، نزد وی مسکن خواهیم گرفت.

24 و آنکه مرا محبت ننماید، کلام مرا حفظ نمی‌کند؛ و کلامی که می‌شنوید از من نیست بلکه از پدری است که مرا فرستاد.

25 این سخنان را به شما گفتم وقتی که با شما بودم.

26 لیکن تسلی‌دهنده یعنی روح‌القدس که پدر او را به اسم من می‌فرستد، او همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد و آنچه به شما گفتم به یاد شما خواهد آورد.

27 سلامتی برای شما می‌گذارم، سلامتی خود را به شما می‌دهم. نه چنانکه جهان می‌دهد، من به شما می‌دهم. دل شما مضطرب و هراسان نباشد.